

Vonnisnummer / Griffienummer
2018/ 1328
Repertoriumnummer / Europees
2018/1712 2018/1713
Datum van uitspraak
29 juni 2018
Naam van de eerste beklagde
Systeemnummer parket
12RL23282
Dossiernummer
12L023282

rechtbank van eerste
aanleg Leuven
correctionele zaken,
Kamer 21

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

OPENBAAR MINISTERIE

Vertegenwoordigd door K. Everaerts, substituut-procureur des Konings K. Everaerts.

BURGERLIJKE PARTIJEN:

WOONINSPECTEUR van het Vlaams Gewest

met kantoren te Agentschap Inspectie RWO-Vlaams Gewest, met kantoren te Agentschap
Inspectie RWO – Vlaams – Brabant, Diestsepoort 6 bus 93, 3000 Leuven

vertegenwoordigd door meester Scheerlinck Lien loco Declercq Philippe, advocaat te
Hoegaarden

| , advocaat te , qualitate qua
in zijn hoedanigheid van voorlopig bewindvoerder over mevrouw |
geboren te | op | , wonende te |
vertegenwoordigd door meester Thuys Janne, advocaat te Leuven

| , van Afghaanse nationaliteit, voorheen wonende te |
| thans wonende te |
vertegenwoordigd door meester De Cleyn Peter, advocaat te Leuven

| , voorheen wonende te | thans wonende
te |
vertegenwoordigd door meester De Cleyn Peter, advocaat te Leuven

| , voorheen wonende te
thans wonende te |
vertegenwoordigd door meester De Cleyn Peter, advocaat te Leuven

| , voorheen wonende te |
| thans wonende te |
vertegenwoordigd door meester De Cleyn Peter, advocaat te Leuven

| , voorheen wonende te
| , thans sinds | ambtshalve afgeschreven
vertegenwoordigd door meester De Cleyn Peter, advocaat te Leuven

|
wonderende te |
vertegenwoordigd door meester De Cleyn Peter, advocaat te Leuven

| voorheen wonende te |
thans sinds | wonende te |
vertegenwoordigd door meester De Cleyn Peter, advocaat te Leuven

| , voorheen wonende te
thans ingeschreven te |
vertegenwoordigd door meester De Cleyn Peter, advocaat te Leuven.

BEKLAAGDEN :

1712 **qualitate qua meester**
in zijn hoedanigheid als lasthebber ad hoc, hiertoe aangesteld bij vonnis dd.
door de correctionele rechtbank te Leuven
met maatschappelijke zetel te KBO
vertegenwoordigd door meester Soeteweye Patrick, advocaat te Leuven loco Peeters
Johan, advocaat te Leuven.

1713
geboren te op
van Belgische nationaliteit
wonende te
bijgestaan door meester Vandenbulcke Dominiek, advocaat te Sint-Lambrechts-Woluwe.

1 TENLASTELEGGINGEN

Beklaagd te :

op het perceel gelegen te
minstens in de periode van 01 augustus 2010 tot en met 30 juni 2014.

De eerste),
de tweede zowel in eigen naam als in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van

A. Inbreuken op de Vlaamse wooncode

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 2051 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5, rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld hebben met het oog op bewoning, met de bijkomende omstandigheid dat van deze activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

Namelijk verhuur van minstens 5 woongelegenheden met nummer

in het pand op voormeld adres, onder meer aan , , , en

B. Inbreuken op het Kamerdecreet

Bij inbreuk op artikel 17 van het Decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006, vanaf 11/08/2013 strafbaar gesteld door artikel 5 en artikel 2051 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder hetzij rechtstreeks hetzij via

tussenpersoon, als persoon die het goed ter beschikking stelt met het oog op bewoning, hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon of als eventuele onderverhuurder hetzij rechtstreeks hetzij via tussenpersoon, kamers of kamerwoningen te hebben verhuurd met het oog op bewoning, met de bijkomende omstandigheid dat van deze activiteit een gewoonte wordt gemaakt, Namelijk verhuur van minstens 5 kamers met nummer In het pand op voormeld adres, onder meer aan

- En eerste beklagde wegens de tenlasteggingen zoals hierboven nader omschreven onder andere te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 40.290 € (overeenkomstig de berekening zoals blijkt uit bladzijde 1 tot en met 4 van het navolgend proces-verbaal van de inspectiediensten RWD Wooninspectie Vlaams-Brabant d.d. 25 juni 2014, stuk 8 van het opsporingsonderzoek)
- alsook de eerste beklagde te horen veroordelen tot uitvoering van de herstelvordering van de Wooninspecteur d.d. 14 september 2012 (zoals gevoegd aan het strafdossier)

2 PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zittingen van 4 mei 2018 en 1 juni 2018.

De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de burgerlijke partijen vertegenwoordigd door hun advocaat, het openbaar ministerie en de beklagden bijgestaan/vertegenwoordigd door hun advocaat.

De strafvordering is regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

3 BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Grond van de zaak

1 en , in eigen naam en als zaakvoerder van , moeten zich, als dader/mededader, voor de strafrechtbank verantwoorden:

- om als verhuurder, onderverhuurder of persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode rechtstreeks of via een tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, meer bepaald de verhuur van minstens 5 woonegelegenheden met nummer in het pand gelegen te onder meer aan en
- om als verhuurder, onderverhuurder of persoon die een woning ter beschikking stelt, kamers of kamerwoningen die niet voldoen aan de kwaliteitsvereisten en veiligheidsnormen

van het decreet van 4 februari 1997 (zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006), strafbaar gesteld door artikel 17 van het decreet van 4 februari 1997, vanaf 11 augustus 2013 strafbaar gesteld door artikel 5 en artikel 20, §1 van de Vlaamse Wooncode, rechtstreeks of via een tussenpersoon te hebben verhuurd met het oog op bewoning, namelijk de verhuur van minstens 5 kamers met nummer en in het pand gelegen te onder meer aan en

met de bijkomende omstandigheid dat van deze activiteit een gewoonte wordt gemaakt;

minstens in de periode van 1 augustus 2010 tot en met 30 juni 2014.

2 Uit het strafdossier blijkt dat de Wooninspectie Vlaams-Brabant op 12 juli 2012 vaststelde dat , met als aandeelhouder¹ en enige zaakvoerder , in een pand gelegen aan de , een aantal kamers en studio's (namelijk de studio's en de kamers) verhuurde voor bewoning terwijl deze niet voldeden aan de normen van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode en aan de minimale kwaliteitsvereisten van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers (hierna het Kamerdecreet).

De woonentiteiten waren op 17 februari 2012 reeds ongeschikt verklaard door de burgemeester van de stad .

De studio's en kamers bleken te worden verhuurd aan voornamelijk personen van buitenlandse origine met een tijdelijk of precair verblijfstatuut in België en/of personen die zich in een kwetsbare positie bevinden.

Na de vaststellingen van de Wooninspectie Vlaams-Brabant op 12 juli 2012 werden de kamers en studio's nog verschillende jaren verder verhuurd door . Er werd ook vastgesteld dat er regelmatig nieuwe personen een inschrijving deden op de adressen van de kamers en studio's en dat er nieuwe huurcontracten werden afgesloten voor de kamers en studio's. Tot minstens 30 juni 2014 werd de kamers en studio's verder verhuurd door : niettegenstaande ze nog steeds niet voldeden aan de geldende normen.

3 Artikel 20, §1, lid 1 en 3 van de Vlaamse Wooncode bepaalt:

"Als een woning of een specifieke woonvorm als vermeld in artikel 5, § 3, eerste lid, niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5, rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of met een van die straffen alleen.

*...
Het misdrijf, bedoeld in het eerste of tweede lid, wordt gestraft met een geldboete van 1000 tot 100.000 euro en met een gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar of met een van die straffen alleen in volgende gevallen :*

¹ Via zijn vennootschap

1° als van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,
2° als het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft.”

Het Kamerdecreet werd met ingang van 11 augustus 2013 geïntegreerd in de Vlaamse Wooncode. De strafbaarstelling van artikel 17 van het Kamerdecreet werd overgenomen in artikel 20, §1 van de Vlaamse Wooncode².

4 In hun conclusie en bij de behandeling van de zaak op de zittingen van 4 mei 2018 en 1 juni 2018 betwistten [] en [] de hen ten laste gelegde feiten niet.

Ze houden wel voor dat ze niet wetens en willens ongeschikte woningen te huur hebben aangeboden.

5 Naar het oordeel van de rechtbank zijn de feiten die [] en [] ten laste worden gelegd bewezen op basis van de strafinformatie.

De strafbaarstelling van het artikel 20 van de Vlaamse Wooncode vereist niet dat de verhuurder, tehuursteller of terbeschikkingsteller bewust een kamer of woning met gebreken heeft verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld. Een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid volstaat. Wanneer de beklaagde als verantwoordelijke voor de verhuur of terbeschikkingstelling van een kamer of woning heeft nagelaten te controleren of die kamer of woning wel aan de woningkwaliteitsnormen voldeed en dus of zij wel verhuurd mocht worden, dan beging hij een strafrechtelijk inbreuk in de zin van het artikel 20 van de Vlaamse Wooncode.³

[] en [] worden geacht de wet te kennen.

Op hen rustte de verplichting om na te of de woningen/kamers die zij verhuurden stelden voldeden, en bleven voldoen, aan de vereisten en normen van de Vlaamse Wooncode. Het was aan [] en [] om na te gaan of de woningen/kamers die zij verhuurden voldeden aan de geldende vereisten en normen van de Vlaamse Wooncode/het Kamerdecreet. Het aannemen van een passieve houding strookt niet met hun wettelijke verplichting.

De rechtbank stelt bovendien vast dat [] en [] zeker na de vaststellingen van de Wooninspectie Vlaams-Brabant op 12 juli 2012 bewust kamers en studio's met gebreken hebben verhuurd en te huur gesteld.

Het staat ook vast dat [] en [] van deze activiteit een gewoonte maakten.

6 Gelet op wat voorafgaat worden de tenlasteleggingen A en B bewezen verklaard voor [] en []

2 De strafbaarstelling van artikel 20, §1 van de Vlaamse Wooncode is gunstiger dan die van artikel 17 van het decreet van 4 februari 1997 aangezien er een gevangenisstraf en/of een geldboete kan worden opgelegd, in plaats van een gevangenisstraf én een geldboete.

3 Zie nuttig: T. VANDROMME, "Verhuur van krotwoningen (inbreuken op de Vlaamse Wooncode)" in X., *Strafrecht en strafvordering. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, Mechelen, Wolters Kluwer Belgium, p. 18-19, nrs. 49-51; T. VANDROMME, *Woningkwaliteitsbewaking in het Vlaams Gewest*, Reeks 'Recht en Praktijk', nr. 88, Mechelen, Wolters Kluwer Belgium, 2016, p. 197-198, nrs. 445-447

3.2 Straftoemeting

Bij het bepalen van de straf houdt de rechtbank rekening met de wettelijke strafmaat, de aard en de ernst van de feiten, met het strafverleden van de beklaagden en desgevallend hun persoonlijkheid.

De bewezen verklaarde feiten zijn ernstig. Het naleven van de vereisten en normen inzake gezondheid, veiligheid en woonkwaliteit, is essentieel om een veilige, gezonde en kwalitatieve leefomgeving te garanderen voor de huurders van woningen. De feiten zijn des te ernstiger nu [] en [] niet-conforme studio's en kamers verhuurden aan personen die zich een kwetsbare positie bevonden, en ze op die manier misbruik maakten van hun positie om aan deze groep van personen minderwaardige, maar betaalbare woningen te verhuren. [] en [] deden dit gedurende vele jaren, waarbij ze financieel geldgewin lieten primeren op het welzijn van de bewoners van de kamers en studio's die ze verhuurden.

[] is een vennootschap opgericht op 20 mei 2005 met als (belangrijkste) maatschappelijk doel de verhuur en de exploitatie van onroerende goederen.

[] is een thans 45-jarige man (geboren op 9 juli 1972) met de Belgische nationaliteit.

De rechtbank heeft geen kennis van eerdere veroordelingen van [] en [] voor feiten gelijkaardig aan degene die nu voorliggen.

Op de zittingen van 4 mei 2018 en 1 juni 2018 vroegen [] en [] om hen de gunst van de opschorting te verlenen.

De rechtbank is van oordeel dat gelet op de aard en de ernst van de feiten de opschorting van de uitspraak van de veroordeling geen passende maatschappelijke reactie zou vormen op de gepleegde feiten en [] en [] onvoldoende tot schuldinzicht zou brengen, zodat niet kan worden ingegaan op dit verzoek van [] en [].

[] en [] werden nooit eerder veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 1 jaar en de weerhouden straf gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven. Zij verkeren bijgevolg in de wettelijke voorwaarden voor het gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf (art. 8, §1 van de wet van 29 juni 1964).

De voornoemde elementen in overweging genomen, is de rechtbank van oordeel dat een geldboete, deels met uitstel van tenuitvoerlegging, zoals in het beschikkend gedeelte bepaald, een passende bestraffing is voor [] en [].

3.3 Verbeurdverklaring

1 Het openbaar ministerie vraagt in de dagvaarding ten aanzien van [] de verbeurdverklaring van een bedrag van 40.290,00 euro aan vermogensvoordelen, meer bepaald de huurinkomsten die (minstens) door [] werden verkregen uit de verhuur van de niet-conforme kamers en studio's in de periode van 1 augustus 2010 tot en met 30 juni 2014.

2 [] verhuurde minstens in de periode van 1 augustus 2010 tot en met 30 juni 2014 kamers en studio's in het gebouw aan de [] in [] terwijl deze kamers en studio's niet voldeden aan de vereisten en normen die werd vastgesteld bij toepassing van artikel 5

van de Vlaamse Wooncode en/of het Kamerdecreet (tenlasteleggingen A en B). Er werden huurgelden geïnd door

verkreeg dus rechtstreeks een vermogensvoordeel uit de misdrijven die door haar werden gepleegd.

De inkomsten die minstens verkreeg uit de verhuur van deze kamers en studio's in de periode van 1 augustus 2010 tot en met 30 juni 2014 werden naar het oordeel van de rechtbank op oordeelkundige wijze berekenen door de Wooninspectie Vlaams-Brabant⁴.

Krachtens artikel 42, 3° van het Strafwetboek kan de rechter de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf verkregen zijn, de goederen en de waarden die in de plaats ervan gesteld zijn en de inkomsten uit de belegde voordelen verbeurd verklaren. Deze bijzondere verbeurdverklaring is een aanvullende doch facultatieve straf. Overeenkomstig artikel 43bis, laatste lid van het Strafwetboek beschikt de rechtbank over de mogelijkheid om het bedrag van de in artikel 42, 3° van het Strafwetboek bedoelde vermogensvoordelen te verminderen om de veroordeelde geen onredelijk zware straf op te leggen.

argumenteert onterecht dat er geen verbeurdverklaring van vermogensvoordelen kan worden uitgesproken omdat zij ook een heffing op ongeschikte en onbewoonbare woningen heeft moeten betalen aan de stad . Een dergelijke heffing is een immers een belasting op een toestand, terwijl de verbeurdverklaring betrekking heeft op vermogensvoordelen die werden verkregen uit het plegen van misdrijven. Een verbeurdverklaring is bovendien geen belasting maar een aanvullende straf.

Gezien het plegen van misdrijven niet lonend mag zijn, spreekt de rechtbank de verbeurdverklaring uit van een bedrag van 40.290,00 euro aan vermogensvoordelen die door werd verkregen.

3.4 De kosten, bijdrage en vergoeding

De beklaagden zijn elk een bijdrage verschuldigd aan het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. De rechtbank is verplicht om bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf deze solidariteitsbijdrage op te leggen.

De beklaagden worden verder hoofdelijk veroordeeld tot de kosten van het onderzoek. Er wordt ook aan elk van hen een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure. Het bedrag hiervan wordt bij koninklijk besluit bepaald⁵.

4 BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1 De vordering van in zijn hoedanigheid van voorlopig bewindvoerder over

4 Stuk 8 van het strafdosier

5 Het bedrag hiervan wordt bepaald in het Koninklijk Besluit houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken

1 De vordering van [naam] in zijn hoedanigheid van voorlopig bewindvoerder over [naam] is ontvankelijk.

[naam] vordert de veroordeling van [naam] en [naam], hoofdelijk en in solidum, de ene bij gebreke van de andere, tot een materiële schadevergoeding van 7.400,00 euro en een morele schadevergoeding van 1.000,00 euro (telkens meer de vergoedende interesten vanaf 1 april 2015).

Er wordt meer bepaald vergoeding gevorderd voor de huurgelden die door [naam] werden betaald en de morele schade die door haar werd geleden door de huur van een niet-conforme kamer en studio in de periode van april 2015 tot en met mei 2016 van [naam].

2 [naam] en [naam] betwisten de vordering van [naam] q.q.

Zij argumenteren dat [naam] schadevergoeding vordert voor feiten die zich situeren buiten de incriminatieperiode, zodat de vordering ongegrond is.

3 De rechtbank treedt de argumentatie van [naam] en [naam] bij.

De ten aanzien van [naam] en [naam] ten laste gelegde, en bewezen verklaarde, feiten situeren zich in de periode van 1 augustus 2010 tot en met 30 juni 2014.

De rechtbank kan zich in het kader van de huidige procedure enkel uitspreken over schade die in oorzakelijk verband staat met de bewezen verklaarde feiten.

De rechtbank stelt echter vast dat [naam] vergoeding vordert voor schade die zou zijn ontstaan na de incriminatieperiode, namelijk in de periode van april 2015 tot en met mei 2016.

De vordering van [naam] q.q. is bijgevolg ongegrond.

4.2 De vordering van [naam]

1 De vordering van [naam] is ontvankelijk.

[naam] vordert de veroordeling van [naam] en [naam], hoofdelijk en in solidum, de ene bij gebreke van de andere, tot:

- Terugbetaling huurgelden: 1,00 euro provisioneel
- Vergoeding voor verhuiskosten: 500,00 euro;
- een morele schadevergoeding van 1.500,00 euro ;

(meer de vergoedende interesten vanaf de datum van de huurovereenkomst).

2 [naam] en [naam] betwisten de vordering van [naam]

3 De rechtbank kan zich in het kader van de huidige procedure enkel uitspreken over

schade/teruggave die in oorzakelijk verband staat met de bewezen verklaarde feiten.

De ten aanzien van | en | ten laste gelegde, en bewezen verklaarde, feiten situeren zich in de periode van 1 augustus 2010 tot en met 30 juni 2014.

De rechtbank stelt echter vast dat | ook vergoeding vordert voor schade die zou zijn ontstaan na de incriminatieperiode, en de terugbetaling vraagt van gelden die zijn betaald na de incriminatieperiode, namelijk in de periode van 1 juli 2014 tot en met 31 januari 2017.

De vordering van | is bijgevolg ongegrond in zover ze betrekking heeft op feiten die zich situeren in de periode van 1 juli 2014 tot en met 31 januari 2017.

4 De vordering van | met betrekking tot feiten die zich situeren in de periode van 1 februari 2014 tot en met 30 juni 2014 is als volgt gegrond.

Overeenkomstig artikel 44 van het Strafwetboek is de rechtbank verplicht de teruggave uit te spreken. De teruggave beoogt de beëindiging van een met de wet strijdige toestand.

| verhuurde een niet-conforme studio/kamer aan |, hetgeen een misdrijf uitmaakt. De rechtbank dient een einde te maken aan deze strijdige toestand en spreekt daarom de nietigheid uit van de huurovereenkomst die werd afgesloten tussen | en |

| is gehouden tot teruggave van de huurgelden die voor de periode van 1 februari 2014 tot en met 30 juni 2014 werden betaald door |

Het provisioneel gevorderde bedrag van 1,00 euro kan worden toegekend aan |, waarbij het verbeurde verklaarde ten belope van een bedrag van 1,00 euro kan worden toegewezen aan | overeenkomstig artikel 43bis van het Strafwetboek.

Naar het oordeel van de rechtbank wordt niet door | bewezen dat hij verhuiskosten heeft gemaakt en evenmin wordt aangetoond dat hij morele schade heeft geleden door de feiten, zodat zijn vordering op deze punten wordt afgewezen.

4.3 De vordering van |

1 De vordering van | is ontvankelijk.

| vordert de veroordeling van | en |, hoofdelijk en in solidum, de ene bij gebreke van de andere, tot:

- Terugbetaling huurgelden: 1,00 euro provisioneel;
- Terugbetaling/vrijgave huurwaarborg: 800,00 euro;
- Vergoeding voor Verhuiskosten: 500,00 euro;
- een morele schadevergoeding van 1.500,00 euro ;

(meer de vergoedende interesten vanaf de datum van de huurovereenkomst).

2 en betwisten de vordering van

3 De rechtbank kan zich in het kader van de huidige procedure enkel uitspreken over schade/teruggave die in oorzakelijk verband staat met de bewezen verklaarde feiten.

De ten aanzien van en ten laste gelegde, en bewezen verklaarde, feiten situeren zich in de periode van 1 augustus 2010 tot en met 30 juni 2014.

De rechtbank stelt echter vast dat ook vergoeding vordert voor schade die zou zijn ontstaan na de incriminatieperiode, en de terugbetaling vraagt van gelden die zijn betaald na de incriminatieperiode, namelijk in de periode van 1 juli 2014 tot en met 30 oktober 2017.

De vordering van is bijgevolg ongegrond in zover ze betrekking heeft op feiten die zich situeren in de periode van 1 juli 2014 tot en met 30 oktober 2017.

4 De vordering van met betrekking tot feiten die zich situeren in de periode van 15 februari 2014 tot en met 30 juni 2014 is als volgt gegrond.

Overeenkomstig artikel 44 van het Strafwetboek is de rechtbank verplicht de teruggave uit te spreken. De teruggave beoogt de beëindiging van een met de wet strijdige toestand.

verhuurde een niet-conforme studio/kamer aan , hetgeen een misdrijf uitmaakt. De rechtbank dient een einde te maken aan deze strijdige toestand en spreekt daarom de nletigheid uit van de huurovereenkomst die werd afgesloten tussen

is gehouden tot teruggave van de huurgelden die voor de periode van 15 februari 2014 tot en met 30 juni 2014 werden betaald door en tot terugbetaling van de huurwaarborg van 800,00 euro aan

Er kan voor de huurgelden, zoals gevorderd, een provisioneel bedrag van 1,00 euro worden toegekend aan , waarbij het verbeurde verklaarde ten belope van een bedrag van 1,00 euro kan worden toegewezen aan overeenkomstig artikel 43bis van het Strafwetboek.

Naar het oordeel van de rechtbank wordt niet door bewezen dat hij verhuiskosten heeft gemaakt en evenmin wordt aangetoond dat hij morele schade heeft geleden door de feiten, zodat zijn vordering op deze punten wordt afgewezen.

4.4 De vordering van

1 De vordering van is ontvankelijk.

vordert de veroordeling van en , hoofdelijk en in solidum, de ene bij gebreke van de andere, tot:

- Terugbetaling huurgelden: 1,00 euro provisioneel;
- Terugbetaling/vrijgave huurwaarborg: 900,00 euro;

- Vergoeding voor verhuiskosten: 500,00 euro;
- een morele schadevergoeding van 1.500,00 euro ;

(meer de vergoedende interesten vanaf de datum van de huurovereenkomst).

2 [] en [] betwisten de vordering van []

Zij argumenteren dat [] schadevergoeding/teruggave vordert voor feiten die zich situeren buiten de incriminatieperiode, zodat de vordering ongegrond is.

3 De rechtbank treedt de argumentatie van [] en [] bij.

De ten aanzien van [] en [] : ten laste gelegde, en bewezen verklaarde, feiten situeren zich in de periode van 1 augustus 2010 tot en met 30 juni 2014.

De rechtbank kan zich in het kader van de huidige procedure enkel uitspreken over schade/teruggave die in oorzakelijk verband staat met de bewezen verklaarde feiten.

De rechtbank stelt echter vast dat [] vergoeding vordert voor schade die zou zijn ontstaan na de incriminatieperiode, en de terugbetaling vraagt van gelden die zijn betaald na de incriminatieperiode, namelijk in de periode van 15 juni 2015 tot 14 november 2017.

De vordering van [] is bijgevolg ongegrond.

4.5 De vordering van []

1 De vordering van [] is ontvankelijk.

[] vordert de veroordeling van [] en [], hoofdelijk en in solidum, de ene bij gebreke van de andere, tot:

- Terugbetaling huurgelden: 1,00 euro provisioneel;
- Terugbetaling/vrijgave huurwaarborg: 900,00 euro;
- Vergoeding voor verhuiskosten: 500,00 euro;
- een morele schadevergoeding van 1.500,00 euro ;

(meer de vergoedende interesten vanaf de datum van de huurovereenkomst).

2 [] en [] betwisten de vordering van []

Zij argumenteren dat [] schadevergoeding/teruggave vordert voor feiten die zich situeren buiten de incriminatieperiode, zodat de vordering ongegrond is.

3 De rechtbank treedt de argumentatie van [] en [] bij.

De ten aanzien van [] en [] ten laste gelegde, en bewezen verklaarde, feiten situeren zich in de periode van 1 augustus 2010 tot en met 30 juni 2014.

De rechtbank kan zich in het kader van de huidige procedure enkel uitspreken over schade/teruggave die in oorzakelijk verband staat met de bewezen verklaarde feiten.

De rechtbank stelt echter vast dat [] vergoeding vordert voor schade die zou zijn ontstaan na de incriminatieperiode, en de terugbetaling vraagt van gelden die zijn betaald na de incriminatieperiode, namelijk in de periode van 1 juli 2015 tot en met 30 juni 2016.

De vordering van [] is bijgevolg ongegrond.

4.6 De vordering van []

1 De vordering van [] is ontvankelijk.

[] vordert de veroordeling van [] en [], hoofdelijk en in solidum, de ene bij gebreke van de andere, tot:

- Terugbetaling huurgelden: 1,00 euro provisioneel;
- Terugbetaling/vrijgave huurwaarborg: 1.000,00 euro;
- Vergoeding voor verhuiskosten: 500,00 euro;
- een morele schadevergoeding van 1.500,00 euro ;

(meer de vergoedende interesten vanaf de datum van de huurovereenkomst).

2 [] en [] betwisten de vordering van []

Zij argumenteren dat [] schadevergoeding/teruggave vordert voor feiten die zich situeren buiten de incriminatieperiode, zodat de vordering ongegrond is.

3 De rechtbank treedt de argumentatie van [] en [] bij.

De ten aanzien van [] en [] ten laste gelegde, en bewezen verklaarde, feiten situeren zich in de periode van 1 augustus 2010 tot en met 30 juni 2014.

De rechtbank kan zich in het kader van de huidige procedure enkel uitspreken over schade/teruggave die in oorzakelijk verband staat met de bewezen verklaarde feiten.

De rechtbank stelt echter vast dat [] vergoeding vordert voor schade die zou zijn ontstaan na de incriminatieperiode, en de terugbetaling vraagt van gelden die zijn betaald na de incriminatieperiode, namelijk in de periode van 15 mei 2015 tot en met 31 oktober 2017.

De vordering van [] is bijgevolg ongegrond.

4.7 De vordering van

1 De vordering van [] is ontvankelijk.

[] vordert de veroordeling van [] en [], hoofdelijk en in solidum, de ene bij gebreke van de andere, tot:

- Terugbetaling huurgelden: 1,00 euro provisioneel;
- Terugbetaling/vrijgave huurwaarborg: 800,00 euro;
- Vergoeding voor verhuiskosten: 500,00 euro;
- een morele schadevergoeding van 1.500,00 euro ;

(meer de vergoedende interesten vanaf de datum van de huurovereenkomst).

2 [] en [] betwisten de vordering van [] .

3 De rechtbank kan zich in het kader van de huidige procedure enkel uitspreken over schade/teruggave die in oorzakelijk verband staat met de bewezen verklaarde feiten.

De ten aanzien van [] en [] ten laste gelegde, en bewezen verklaarde, feiten situeren zich in de periode van 1 augustus 2010 tot en met 30 juni 2014.

De rechtbank stelt echter vast dat [] : ook vergoeding vordert voor schade die zou zijn ontstaan na de incriminatieperiode, , en de terugbetaling vraagt van gelden die zijn betaald na de incriminatieperiode, namelijk in de periode van 1 juli 2014 tot heden.

De vordering van [] is bijgevolg ongegrond in zover ze betrekking heeft op feiten die zich situeren in de periode van 1 juli 2014 tot heden.

4 De vordering van [] met betrekking tot feiten die zich situeren in de periode van 1 juni 2014 tot en met 30 juni 2014 is als volgt gegrond.

Overeenkomstig artikel 44 van het Strafwetboek is de rechtbank verplicht de teruggave uit te spreken. De teruggave beoogt de beëindiging van een met de wet strijdige toestand.

[] verhuurde een niet-conforme studio/kamer aan [] , hetgeen een misdrijf uitmaakt. De rechtbank dient een einde te maken aan deze strijdige toestand en spreekt daarom de nietigheid uit van de huurovereenkomst die werd afgesloten tussen [] en []

[] is gehouden tot teruggave van de huurgelden die voor de periode van 1 juni 2014 tot en met 30 juni 2014 werden betaald door [] en tot terugbetaling van de huurwaarborg van 800,00 euro aan []

Er kan voor de huurgelden, zoals gevorderd, een provisioneel bedrag van 1,00 euro worden toegekend aan [] . Er kan geen toewijzing gebeuren van het verbeurde verklaarde aan [] , omdat deze huurgelden niet in de berekening van het

vermogensvoordeel werden opgenomen en niet verbeurd werden verklaard.

Naar het oordeel van de rechtbank wordt niet door [] bewezen dat hij verhuiskosten heeft gemaakt en evenmin wordt aangetoond dat hij morele schade heeft geleden door de feiten, zodat zijn vordering op deze punten wordt afgewezen.

4.8 De vordering van

1 De vordering van mevrouw [] is ontvankelijk.

[] vordert de veroordeling van [] en [], hoofdelijk en in solidum, de ene bij gebreke van de andere, tot:

- Terugbetaling huurgelden: 1,00 euro provisioneel;
- Terugbetaling/vrijgave huurwaarborg: 1.000,00 euro;
- Vergoeding voor verhuiskosten: 500,00 euro;
- een morele schadevergoeding van 1.500,00 euro ;

(meer de vergoedende interesten vanaf de datum van de huurovereenkomst).

2 [] en [] betwisten de vordering van []

3 De rechtbank kan zich in het kader van de huidige procedure enkel uitspreken over schade/terugvraag die in oorzakelijk verband staat met de bewezen verklaarde feiten.

De ten aanzien van [] en [] ten laste gelegde, en bewezen verklaarde, feiten situeren zich in de periode van 1 augustus 2010 tot en met 30 juni 2014.

De rechtbank stelt echter vast dat [] vergoeding vordert voor schade die zou zijn ontstaan na de incriminatieperiode, en de terugbetaling vraagt van gelden die zijn betaald na de incriminatieperiode, namelijk in de periode van 5 november 2014 tot en met 31 juli 2017.

De vordering van [] is bijgevolg ongegrond.

4.9 De vordering van []

1 De vordering van [] is ontvankelijk.

[] vordert de veroordeling van [] en [], hoofdelijk en in solidum, de ene bij gebreke van de andere, tot:

- Terugbetaling huurgelden: 1,00 euro provisioneel;
- Terugbetaling/vrijgave huurwaarborg: 800,00 euro;
- Verhuiskosten: 500,00 euro;

- een morele schadevergoeding van 1.500,00 euro;

(meer de vergoedende interesten vanaf de datum van de huurovereenkomst).

2 en betwisten de vordering van

3 De rechtbank kan zich in het kader van de huidige procedure enkel uitspreken over schade/teruggave die in oorzakelijk verband staat met de bewezen verklaarde feiten.

De ten aanzien van en ten laste gelegde, en bewezen verklaarde, feiten situeren zich in de periode van 1 augustus 2010 tot en met 30 juni 2014.

De rechtbank stelt echter vast dat ook vergoeding vordert voor schade die zou zijn ontstaan na de incriminatieperiode, en de terugbetaling vraagt van gelden die zijn betaald na de incriminatieperiode, namelijk in de periode van 1 juli 2014 tot en met 30 september 2017.

De vordering van is bijgevolg ongegrond in zover ze betrekking heeft op feiten die zich situeren in de periode van 1 juli 2014 tot en met 30 september 2017.

4 De vordering van met betrekking tot feiten die zich situeren in de periode van 1 juli 2012 tot en met 30 juni 2014 is als volgt gegrond.

Overeenkomstig artikel 44 van het Strafwetboek is de rechtbank verplicht de teruggave uit te spreken. De teruggave beoogt de beëindiging van een met de wet strijdige toestand.

verhuurde een niet-conforme studio/kamer aan, hetgeen een misdrijf uitmaakt. De rechtbank dient een einde te maken aan deze strijdige toestand en spreekt daarom de nietigheid uit van de huurovereenkomsten die werden afgesloten tussen en

is gehouden tot teruggave van de huurgelden die voor de periode van 1 juli 2012 tot en met 30 juni 2014 werden betaald door en tot terugbetaling van de huurwaarborg van 800,00 euro aan

Er kan voor de huurgelden, zoals gevorderd, een provisioneel bedrag van 1,00 euro worden toegekend aan. Er kan geen toewijzing gebeuren van het verbeurde verklaarde aan, omdat deze huurgelden niet in de berekening van het vermogensvoordeel werden opgenomen en niet verbeurd werden verklaard.

Naar het oordeel van de rechtbank wordt niet door bewezen dat hij verhuiskosten heeft gemaakt en evenmin wordt aangetoond dat hij morele schade heeft geleden door de feiten, zodat zijn vordering op deze punten wordt afgewezen.

4.10 De overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan⁶.

⁶ Artikel 4 voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering.

5 DE VORDERING TOT HERSTEL

1 De vordering tot herstel werd geformuleerd door de wooninspecteur op 14 september 2012.

Deze vordering wordt tot heden gehandhaafd door de wooninspecteur.

2 en stellen dat de vordering zonder voorwerp is geworden omdat het pand waarin de kamers en studio's zich bevinden inmiddels werd verkocht en de nieuwe eigenaar het pand nagenoeg volledig (met uitzondering van de buitenmuren) heeft afgebroken.

De wooninspecteur stelt dat hij daarvan geen officiële melding heeft ontvangen van en/of , reden waarom hij zijn vordering handhaaft.

3 Artikel 20bis, §1 van de Vlaamse Wooncode bepaalt:

"§ 1. Naast de straf kan de rechtbank de overtreder bevelen om werken uit te voeren om de woning , het pand dat het gebouw met de aanwezige woonentiteiten omvat, of de specifieke woonvorm als vermeld in artikel 5, § 3, eerste lid, te laten voldoen aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5. Als de rechtbank vaststelt dat de woning niet in aanmerking komt voor werkzaamheden, of dat het gaat om een goed als vermeld in artikel 20, § 1, tweede lid, beveelt ze de overtreder om er een andere bestemming aan te geven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 of om de woning of het goed te slopen, tenzij de sloop ervan verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen. Dit gebeurt ambtshalve of op vordering van de wooninspecteur of het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de woning, het pand of het goed ligt.

De rechtbank bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen en kan, op vordering van de wooninspecteur of het college van burgemeester en schepenen, eveneens een dwangsom bepalen per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregelen. De termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen bedraagt maximaal twee jaar."

Verder bepaalt artikel 20bis van de Vlaamse Wooncode onder paragraaf 6:

"§ 6. Als de overtreder de gevorderde of de door de rechtbank opgelegde herstelmaatregelen vrijwillig heeft uitgevoerd, brengt hij de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen daarvan onmiddellijk op de hoogte. De kennisgeving wordt aangetekend verstuurd of wordt afgegeven tegen ontvangstbewijs. Na ontvangst van de vergoeding, vermeld in het tweede lid, doet de ambtenaar, vermeld in artikel 20, § 2, eerste lid, een controle ter plaatse en stelt hij een proces-verbaal van vaststelling op.

De controle ter plaatse, vermeld in het eerste lid, wordt pas uitgevoerd na de betaling van een vergoeding. De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de vergoeding en de nadere regelen voor de inning ervan. De opbrengst van de vergoeding wordt toegewezen aan het Fonds voor de Wooninspectie, vermeld in artikel 19 van het decreet van 29 juni 2007 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2007.

De wooninspecteur stelt een proces-verbaal van uitvoering op. Behoudens bewijs van het tegendeel geldt alleen het proces-verbaal van uitvoering als bewijs van het herstel en van de datum van het

herstel. De wooninspecteur zendt een afschrift van het proces-verbaal van uitvoering aan het college van burgemeester en schepenen en aan de overtreder en de eigenaar van de woning, het pand, de specifieke woonvorm of het goed, vermeld in artikel 20, § 1. De burgemeester kan geen conformiteitsattest afleveren zolang uit het proces-verbaal van uitvoering niet blijkt dat de herstelmaatregel volledig uitgevoerd is."

4 De vordering tot herstel, zoals deze werd geformuleerd, met betrekking tot het pand gelegen te kadastraal gekend te perceelnummer is noodzakelijk.

De vordering tot herstel is rechtmatig en gegrond.

De herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt op aangepaste en noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door en gepleegde feiten. Deze herstellvordering is afdoende gemotiveerd en is niet onevenredig in verhouding tot de beoogde woonkwaliteitsnormen, zoals vermeld in artikel 5 van de Vlaamse Wooncode.

De rechtbank is van oordeel dat op basis van de voorliggende stukken niet met afdoende zekerheid kan worden besloten dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden, zoals voorgehouden door en

De rechtbank stelt vast dat door en geen stukken worden bijgebracht waaruit blijkt dat zij een officiële melding hebben gedaan bij de wooninspecteur.

In de gegeven omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat de vordering tot herstel dient te worden toegekend.

Ook de vordering tot het opleggen van een dwangsom is gegrond, waarbij de gevorderde som wordt toegekend. Wel wordt bevestigd dat deze dwangsom verbeurd is per dag vertraging indien niet vrijwillig door en wordt overgegaan tot het uitvoeren van het herstel zoals gevorderd, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zover het huidige vonnis vooraf werd betekend.

Naar het oordeel van de rechtbank zijn echter geen gegronde redenen om de uitspraak uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

6 TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

- art. 5-7-38-40-42-43-65-66 van het Strafwetboek;
- art. 17 van het decreet van 4 februari 1997 Decreet houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers;
- art. 5-20-20bis-20ter van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode;
- art. 1-8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;
- art. 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken

7 UITSpraak

De rechtbank beslist na tegenspraak,

OP STRAFGEBIED

De strafvordering is ontvankelijk.

(eerste beklagde):

De rechtbank verklaart de tenlasteleggingen A en B bewezen voor

De rechtbank veroordeelt voor de feiten van deze tenlasteleggingen samen tot een geldboete van 6.000,00 euro, verhoogd met 50 opdecimen (x 6) tot 36.000,00 euro.

De rechtbank verleent uitstel voor 3.000,00 euro van de geldboete van 6.000,00 euro voor een periode van 3 jaar.

De rechtbank verplicht tot betaling van een bijdrage van 25,00 euro, dit bedrag van 25,00 euro met 70 opdecimen (x 8) gebracht op 200,00 euro.

De rechtbank legt aan een vergoeding op van 51,20 euro.

(tweede beklagde):

De rechtbank verklaart de tenlasteleggingen A en B bewezen voor

De rechtbank veroordeelt voor de feiten van deze tenlasteleggingen samen tot een geldboete van 6.000,00 euro, verhoogd met 50 opdecimen (x 6) tot 36.000,00 euro, met een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

De rechtbank verleent uitstel voor 3.000,00 euro van de geldboete van 6.000,00 euro voor een periode van 3 jaar.

De rechtbank verplicht tot betaling van een bijdrage van 25,00 euro, dit bedrag van 25,00 euro met 70 opdecimen (x 8) gebracht op 200,00 euro.

De rechtbank legt aan een vergoeding op van 51,20 euro.

Verbeurdverklaring

De rechtbank beveelt de verbeurdverklaring van een bedrag van 40.290,00 euro ten aanzien van

Kosten

De rechtbank veroordeelt en hoofdelijk tot de kosten gemaakt door het openbaar ministerie, tot op heden begroot op 240,68 euro.

OP BURGERLIJK GEBIED

in zijn hoedanigheid van voorlopig bewindvoerder over

:

De rechtbank verklaart de vordering van in zijn hoedanigheid van voorlopig bewindvoerder over Maria Marta AUGUSTO ontvankelijk, maar ongegrond.

:

De rechtbank verklaart de vordering van ontvankelijk en als volgt gegrond.

De rechtbank verklaart de huurovereenkomst die werd afgesloten tussen en nietig.

De rechtbank veroordeelt tot betaling aan van een provisionele bedrag van 1,00 euro.

De rechtbank houdt de beslissing over de definitieve begroting van de teruggave, de interesten en de kosten verder aan.

De rechtbank wijst het verbeurde verklaarde bedrag van 40.290,00 euro ten belope van 1,00 euro toe aan

De rechtbank wijst het meer en anders gevorderde af als ongegrond.

:

De rechtbank verklaart de vordering van ontvankelijk en als volgt gegrond.

De rechtbank verklaart de huurovereenkomst die werd afgesloten tussen en nietig.

De rechtbank veroordeelt tot betaling aan van een provisionele bedrag van 801,00 euro.

De rechtbank houdt de beslissing over de definitieve begroting van de teruggave, de interesten en de kosten verder aan.

De rechtbank wijst het verbeurde verklaarde bedrag van 40.290,00 euro ten belope van 1,00 euro toe aan

De rechtbank wijst het meer en anders gevorderde af als ongegrond.

:

De rechtbank verklaart de vordering van ontvankelijk, maar ongegrond.

De rechtbank verklaart de vordering van ontvankelijk, maar
ongegrond.

:

De rechtbank verklaart de vordering van ontvankelijk, maar
ongegrond.

:

De rechtbank verklaart de vordering van ontvankelijk en als volgt gegrond.

De rechtbank verklaart de huurovereenkomst die werd afgesloten tussen en
nietig.

De rechtbank veroordeelt tot betaling aan van een
provisieel bedrag van 801,00 euro.

De rechtbank houdt de beslissing over de definitieve begroting van de teruggave, de interesten en
de kosten verder aan.

De rechtbank wijst het meer en anders gevorderde af als ongegrond.

:

De rechtbank verklaart de vordering van ontvankelijk, maar ongegrond.

:

De rechtbank verklaart de vordering van ontvankelijk en als volgt gegrond.

De rechtbank verklaart de huurovereenkomsten die werd afgesloten tussen en
nietig.

De rechtbank veroordeelt tot betaling aan van een provisieel
bedrag van 801,00 euro.

De rechtbank houdt de beslissing over de definitieve begroting van de teruggave, de interesten en
de kosten verder aan.

De rechtbank wijst het meer en anders gevorderde af als ongegrond.

De overige burgerlijke belangen:

De rechtbank houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

DE VORDERING TOT HERSTEL

De rechtbank beveelt _____ en _____ aan het pand, gelegen te _____ kadastraal gekend te _____ renovatiewerken uit te voeren, namelijk het herstel van alle gebreken aan dit onroerend goed waardoor dit voldoet aan de kwaliteitsvereisten van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode, dit binnen een termijn van maximaal 10 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

De rechtbank beveelt voor het geval de herstelmaatregelen door _____ en _____ niet binnen de 10 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis worden uitgevoerd, dat de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien en zij ook gerechtigd zijn de kosten hiervoor te verhalen op _____ en _____ waarbij zij ook gemachtigd worden de kosten van herhuisvesting te verhalen op _____ en _____

De rechtbank veroordeelt _____ en _____ tot slot, voor het geval dat aan de veroordeling tot het uitvoeren van de herstelmaatregel niet wordt voldaan, tot betaling aan de wooninspecteur van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zover huldig vonnis vooraf werd betekend.

INSCHRIJVING EN OVERSCHRIJVING

Dit eindvonnis moet overeenkomstig artikel 20ter van de Vlaamse Wooncode ingeschreven worden op de kant van de overgeschreven dagvaarding op het tweede hypotheekkantoor van _____

De rechtbank beveelt tot slot dat deze beslissing wordt ingeschreven in het vergunningsregister van de stad waar het onroerend goed gelegen is, met name te _____

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 29 juni 2018 door de rechtbank van eerste aanleg Leuven correctionele zaken (Kamer 21) samengesteld uit :

A. De Dapper, rechter

In aanwezigheid van een magistraat van het Openbaar Ministerie zoals vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting.

Met bijstand van griffier C. Broos.

(get)C. Broos

(get) A. De Dapper